

azóta szigorú napirend szerint élsz, persze, ne tagadd, ennek is megvan a kényszerű előnye, most be tudod pótolni restanciád az olvasásban, évek óta csak gyűltek már egyre a könyvek, kis utak, ösvények apró szobádban a polcokra már fel nem fért Gutenberg-galaxis fényévei között, közben veled egykorú vagy fiatalabb barátaid sorra dőlnek ki mellőled, nyilván terve van még veled alkotódnak. Nézheted, ahogy napról napra maradoznak el a dolgok. Amúgy mit remélsz még?

Stermeczky Zsolt Gábor

kettő közt

Láng Orsolyának

a mozgás nulladik fázisa a kapkodás.
csak annyira számít hátrálásnak,
amennyire készülődésnek a rajthoz:
az egyik láb előrébb, mint a másik,
de vajon melyik legyen melyik?
[ez a kérdés persze csak a tudatlan szín-
játéka, a gyakorlott mindig ismeri a választ.]

lábbal és vonattal közlekedni ugyan-
azon evolúció egy-egy szakasza.
mindegy, melyik tart előrébb.
ülésen rostokolva úton lenni,
két sprintelés között meg-megállni,
kívülről hallgatva mások moráját
vagy fülessel takarva a belső zenét –
lényegében ugyanaz.

ami az egyiknek az útravaló,
a másiknak a belső zene.
torlasz a külső csend megtörésétől
való szorongás előtt.
a testben futó vér így is, úgy is
oldottá teszi az átmenetet.

a mai kapkodási szakaszban mégsem érzem
magam elég gyakorlottnak: a vonatot
választom, az ülésen rostokolást és
mások moráját. az ismétlés csak a szöveg

színhátéka. a változás mindig változik.
 a helyiek integetnek, és ha a szájuk
 mozdul, nem hallani, mit mondanak.
 hegyek között, völgyek között,
 végig nem érzékelt valóság
 és érzékelt fikció határán zakatol
 a gőzös. megy a masinisztával,
 ismeretlen a létformájuk,
 ezért jól bírják a gyűródést.

a végállomáson a másik oldalon szállok le,
 innen már viszi a lábamat a tudatlanok
 magabiztos gyakorlatlansága.

dekonstruktív part

A szerelmesek ösvényéről letérve célba veszi az
 egyedüllétet. Ez a partszakasz arra szolgál, hogy
 aki idetéved, újraalkothassa távolságait.
 Ösztönből nézek utána, aztán arra gondolva,
 hogy talán nekem is erre van szükségem,
 diszkrétan követni kezdem.

Amíg ő a vizet, én a parton szorgoskodó
 hangyákat figyelem. A nagy egész és a sok kicsi
 magukat keresik. A hangyák következetes
 útvonaláról eszembe jut, hogy tanácsalanságom
 talán csak álca, követési mániám rossz szokás.
 Újratervezés: büntetni akarom magam,
 valóban eltévedni.

El kell magam rejtenem a
 félreértések lehetősége elől, hogy megint
 magamra találjak. Pár pillanatig visszajutok a
 szerelmesek ösvényére, ahol megismertem
 az egyedüllétet. A büntudat
 fokozatosan csökken.

Ugatás a part felől, kíváncsiságom visszatérít, de
 csak egy idegen kutya az. Mégis lent vagyok
 megint, ő pedig már bokáig vízben építi újra a
 határokat. A hangyák büntudatát már jól
 ismerem, az ösvény helyett ezúttal én is a

víz felé menekülök.
Miközben fokozatosan hagyom magam merülni,
fejben szelíden ismételve a mantrát,
mely szerint nem egymást keressük,
csupán magunkat.

Bűntudatnak ezúttal nyoma sincs. Csak a víz
van, a part, és két szabad test. Hátradőlök, az
ösvény vonalával párhuzamosan visszafelé
kezdek úszni. Az átrendeződés megkezdődött.

Tózsér Árpád

Heidegger-margináliák

JEGYZET H. ELŐÉLETÉHEZ

A tübingeni kolostor konviktusában két
ágy áll egymással szemben: tézis és anti-
tézis. A huszonnégy éves Hölderlin az
egyikben, a huszonhárom éves Hegel a
másikban. Ha délre nyíló ablakukon ki-
néznek, a meßkirchi templomtoronyra
látnak, melyben épp a mínusz százéves
kis Heidegger ministrál. A csodás kék-
ségben viruló bádogtetős torony szá-
munkra is ismerős: Hölderlin már 1800
körül meghatározza egy versében (mint-
ha csak a későbbi Heidegger számára!)
e torony metafizikájának hosszúsági és
szélességi fokát, H. aztán ennyi kozmi-
kus finomhangoltság közepette lehet-
e más, mint Istennel vitakozó Heraklész?

JEGYZET H. UTÓÉLETÉHEZ

A filozófus 1942. április 3-án, úgy déltájt,
feketeerdei tanyája kútjánál épp merőleges
napsugarakat ereszt vödrébe, mikor a pos-
tás olyan beszédes mozdulattal nyújt át ne-
ki egy gyanús csomagot, mintha a kút szer-
kezetéből hiányzó alkatrész volna benne. A
csomagot a bélyegző szerint 2002-ben, Bu-